La Palanca

INFORMATIU D'ARTESA DE SEGRE I COMARCA

Preu: 70 ptes. Juliol 1982 N.º 7

Banesto

BANC ESPANYOL DE CRÈDIT

La més gran organització bancària al servei d'ARTESA DE SEGRE i Comarca

Ctra. de Ponts, 19 - Telèfon 40 02 01

ARTESA DE SEGRE

NEW STUDY

La Discoteca de la Comarca

Sant Antoni M.ª Claret, s n.

ARTESA DE SEGRE

LA PALANCA

Informatiu d'Artesa de Segre i Comarca

CONSELL D'ADMINISTRACIO:
Pere Blanch i Rebolleda
Joan Clúa i Caubet
Josep M.ª Castellana i Prats
Josep M.ª Martínez i Casas
Miquel Ortíz i Vibian
Ramon Regué i Montserrat

CONSELL DE REDACCIO:
Joan Aranés i Clúa
Jaume Cardona i Vila
Alfons Durany i Plà
Jaume Farrando i Alés
Bartomeu Jové i Serra
Jesús Santacreu i Amigó
David Saura i Gasset
Josep M.ª Solans i Farré
Lluís Trepat i García
Eusebi Pastoret i Jordana
— d'Assoc. de Jubilats
Joan Camats i Vibian
— de Club de Lectures
Miquel Ortíz i Vibian
— de C. E. Artesa de Segre
Francesca Solé i Caubet
— de La Dàlia Blanca
Pere Blanch i Rebolleda
— de Museu Arxiu Comarcal de La Noguera
Angel Guiu i Bandé
— de l'Orfeó Artesenc
Ignasi Mases i Armengol
- de Unió Escacs d'Artesa
Ramon Giribet i Boneta
— d'Agrupament Escolta

RAO SOCIAL:
C/. Escoles
Adreça postal: Apartat n.º 30

FOTOGRAFIA:
Foto Joan
Foto Sisquet

IMPRIMEIX:
NOGUÉS - Artesa de Segre
Dipòsit Legal: L-283-1981

NOTA:

El consell de redacció de LA PALANCA, vol posar en clar que la Revista només és responsable dels escrits que no van signats, puix el que signa és responsabilitza del que escriu

Així mateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però LA PALANCA ha d'ésser sabedora del nom real de l'autor

La Palanca

EDITORIAL

Quan el nostre planeta blau en el seu viatge impenitent des de les nits del temps, s'apropa per aquestes dates a l'astre rei, com cada any arriba l'estiu, estació que es caracteritza amb el vestir a l'entorn amb colors de sobreeixidora plenitud, de fruits madurs, de color d'or, de riquesa

Ara el dia ja és més llarg, el sol està més amb nosaltres, calenta més, i tothom d'una forma inconscient, quasi mecànica, rendeix un culte a la nova estació, s'exposa la pell a l'escalfor solar que de pressa li dóna el to daurat de tot l'entorn.

A aquesta època de l'any sap d'il·lusions realitzades, quasi tothom fa realitat el projecte anyal irrenunciable de les vacances I així a l'arribar l'estiu el pensament fuig involuntàriament cap a platges banyades per la nostra Mediterrània càlida i cap a les verdors recòndites i refrescants de la nostra muntanya, la gent marxa del seu lloc habitual de vivència, en un èxode ordenat cercant el descans ja ben guanyat després d'un any de treball Es veu passar una cua interminable de vehicles plens de gent despreocupada, sense el seny arrugat per el seu esdevenir diari, que per uns dies s'ha apartat d'ell.

Es té un contacte amb la gent d'altres països que venen així buscant la calentor que en aquestes contrades és més forta, potser per marxar després claferts de sol per poguer afrontar amb més ganes un hivern fred, i sabem de les diferències que ens caracteritzen, que per diferents no han d'ésser millors

N'hi ha també una altra gent per la que l'estiu no és res més que una fita, per veure complert el fruit del seu treball anyal El pagés El fruit està madur i l'espiga està plena, i cal recollir-la

Les recol·lectores mecàniques d'avui han pres quelcom d'encant a aquesta època de la collita, en la que abans, el pagés, agafant amb la mà endurida la falç, aquesta falç que tan representativa és en l'esdevenir de Catalunya, recollia amb la seva suor el fruit de la terra Els segadors amb el bon cop de falç feien caure espigues, després les plegaven, les duien a l'era per a batre, i ja ensacat el grà i agarvellada la palla, el pagés reposava no més que una mica, per allò de que «no es pot dir que es blat fins que està al sac i ben lligat»

Potser avui amb la mecanització del camp, aquest ritu de la sega ha perdut part de la seva identitat, s'ha canviat l'esquena suada del segador per el metall de la recol·lectora, però el progrés porta en si un trencament de tradicions i encara ara quan es veu treballar a la máquina poderosa, potent, no es pot per menys que imaginar a la filera dels segadors d'antany que amb la falç esmolada feien caure les espigues

El nostre planeta blau donarà moltes més voltes -esperem- i cada any s'apropará al sol, i llavors arribarà com sempre calent, ple, madur l'estiu, on es faran realitat les il·lusions dels homes, uns per a lograr el benguanyat descans, uns altres per recollir el fruit de tot el treball de l'any.

SUMARI

	Pàg.
EDIDORIAL	3
LOCAL	4
-Informació Municipal	
-Recull de Butlletins Oficials	
LOCAL	5
-Agenda ciutadana. Noticiari Local. La Veu de la Comarca: Sta. Maria de Meià i Foradada	
CAMP	7
-Món Agrari: La crisi econòmica	
-Cambra Agrària	
OPINIÓ	9
-Artesa, la democràcia i els polítics de 4.ª categoria	
-La festa al carrer	
OPINIÓ	11
-Carta oberta als Srs. Consellers Municipals.	
Artesa de Segre a la Fira Internacional de Mostres de Barcelona 1982	12 i 13
ASSOCIACIONS	14
-C.E.N.G.: Assemblea anyal	
ASSOCIACIONS	15
- La Dàlia Blanca	
-Museu Arxiu Comarcal de la Noguera	
CULTURA	17
-Bilingüisme natural?	
-IIè Concurs de fotografia local i comar.	
-Institut de Formació Professional	
CULTURA	19
-Cubells poble d'interès turístic	
HUMOR DE SECA	20
-Les Converses d'en Quimet i Cosme	
CARTES A LA REDACCIÓ	21
ESPORTS	22
-Stat. de Pescadors d'Artesa de S.	
-Unió d'Escacs Artesa de Segre	
ESPORTS	23
-Futbol: C. E. Artesa de Segre	
-Mundialet	

INFORMACIO MUNICIPAL

SESSIO DE LA COMISSIO MUNICIPAL PERMANENT DEL 26 MAIG 1982. CAMINS

Destina, pel manteniment dels camins rurals de tot el Terme Municipal, les mateixes quantitats de l'any passat sota les mateixes condicions, amb el vot amb contra de P. Vidal que va demanar l'augment d'un 20 %.

SESSIO DEL PLE EXTRAORDINARI DEL 2 DE JUNY 1982

SOLICITUD A LA DIPUTACIO DEL CANON ELECTRIC

Es va acordar de sollicitar les obres que se citen sota el següent ordre de preferència:

1. Urbanització carrers Balaguer i Girona.
2. Urbanització plaça del Vall.
3. Xarxa de Clavegueres sector etra. de Tremp.

NOM DEL COL.LEGI D'E.G.B. I INSTITUT DE FORMACIO PROFESSIONAL

Degut a que el primer nom que es va proposar pel collegi no va ésser acceptat per l'Associació de de Pares i la Junta de Professors de E.G.B., l'alcaldia va proposar el de «Verge de Salgar»; l'esmentat nom va ésser aprovat amb el vot en contra del tinent d'Alcalde, C. Abad.

SESSIO DEL PLE DEL 9 JUNY 1982

ASSUMPTE CARRETERES

Amb contestació a l'escrit referent al projecte N-L III de la nova carretera Fonts-Folquer, que es va rebre a l'Ajuntament d'Artesa de Segre del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, el Ple Municipal de data 20 de juny per unanimitat va prendre els següents acords:

1. Que el Departament de Política Territorial faci un estudi entre els costos d'acondicionament de la carretera d'Artesa de Segre-Folquer i l'apertura de la nova via Ponts-Folquer
2. Formular oposició a la construcción de la nova carretera Ponts-Folquer perquè creiem que no sols perjudica el nostre Municipi sinó també perque tindrà poca utilitat pel seu elevat pressupost i el posterior manteniment.
3. D'acord amb la llei vigent en matèria de procediment Administratiu considera part interessada a l'Ajuntament d'Artesa de Segre l'Expedient que s'està tramitant per l'aprovació d'aquest projecte.
4. En el cas que l'acord d'oposició d'aquesta Corporació, no es tingui en compte, traslladar-li l'aprovacio definitiva de l'esmentat projecte amb l'expressió dels recursos que procedeixin, així com qualsevol acte administratiu que es dicti, com poden esser els relatius a la contratació de les obres, expropiació de finques, financiació de les obres, etc.

El presentar aquestes allegacions al projecte Ponts-Folquer no vol dir que estem en contra de l'apertura de noves vies sino tot el contrari, ja que creiem que el fer noves carreteres és senyal de progrès i tots volem que el nostre país vaigi endavant.

No obstant, amb aquest cas concret es fa una carretera nova que valdrà molts milions, perjudicant un municipi, que una de les seves principals fonts d'ingressos és la carretera, beneficiant amb un quilòmetre i sense gaudir-ne els automovilistes que circulen per les nostres terres, com es veu en aquest quadre de distàncies:

Itinerari A:

Igualada - Cervera (N-II)	37	Km.
Cervera - Agramunt	22	»
Agramunt - Artesa de Segre	12	»
Artesa de Segre - Folquer	25	»
Total	96	Km.

Itinerari B:

Igualada - Jorba (N-II)	8	Km.
Jorba - Calaf	18	»
Calaf - Ponts	38	»
Ponts - Gualter	3	»
De nova construcció fins a Comiols	26	»
Total	93	Km.

Com es pot veure, en cas de fer la nova carretera solament suposaria un estalvi de 3 Km.

La poca utilitat práctica la reconeix la mateixa memòria, que diu textualment, que la orografia de la zona és molt accidentada, amb una elevada diferencia altimètrica entre els extrems, originant problemes de caràcter econòmic derivats dels grans moviments de terra, excavació de roques de gran duresa, obres de fabrica de gran envergadura i salvar grans desnivells.

Nota: Havent-se començat les obres d'ampliació del cementiri, si hi ha algú que estigui interessat en la compra de nínxols pot passar per les oficines municipals per assabentar-se'n.

P. Vidal

Nota: Els rebuts dels Arbitris Municipals estaran al cobrament a les oficines municipals durant un mes a comptar del dia 15 de juliol, en temps voluntari.

El que es fa públic per al coneixement general.

Alcaldia

RECULL DE BUTLLETINS OFICIALS

«Diari Oficial de la Generalitat», Num. 232 (16-VI-82). - Departament d'Ensenyament: Ordre de 30 d'abril de 1982, per la qual es modifiquen diversos Collegis Públics d'Educació General Bàsica i Centres Pre-Escolars. Annex: Lleida. Comarca: La Noguera. Municipi: Vilanova de Meià. Localitat: Vilanova de Meià. Codi de centre: 25005053. Denominació: Collegi Públic. Domicili: Raval, s/n. Règim de provisió: Ordinari. Creacio: 1 unitat mixta d'EGB (ampliació). Composició resultat: 2 unitats mixtes d'EGB i direcció amb curs.

«Diari Oficial de la Generalitat», Núm. 234 (23-VI-82). - Administració Local: Diputació Provincial de Lleida. Edicte: De conformitat amb l'article 121 de l'Articulacio Parcial de l'Estatut de Règim Local, aprovat pel reial Decret 3.046/1977, de 6 d'octubre, i els articles 38 de la Llei de Contractes de l'Estat i 119 del seu Reglament, es fa pública l'adjudicació efectuada pels òrgans competents d'aquesta Diputació del contracte d'obres superior a 5.000.000 de pessetes, que correspon al Pla d'Obres i Serveis de Catalunya, any 1982, que es detalla a continuació:

Denominació de l'obra: Asfaltat accés Colldelrat d'Artesa de Segre.

Adjudicatari: Sorigué, S. A., passatge Pompeu, 2. Lleida.

Import adjudicació: 7.240.000 ptes.

Lleida, 17 de maig de 1982. - El President de la Diputació de Lleida, Jaume Cullerè Calvís.

AGENDA CIUTADANA

Casaments:

Salvador Call i Pons amb Montserrat Novau i Bresco. (Baldomà).

Francesc Guardia i Veciana amb Lourdes Vidal

Defuncions:

Teresa Ros i Vila (Ceró).

Corneli Ros i Sabanes.

NOTICIARI LOCAL

Així de bé va nar, que al començament del mes de juny aparegué la tan necessària pluja pel nostre camp .

Ja ho diu una popular dita catalana: «Si plou el juny, plou al punt». Ara resta doncs, que la collita sigui bona i grani força l'espiga.

— * * * —

El diumenge dia 13 de juny, l'Església celebrà a Catalunya la solemnitat litúrgica de la festa del Cos i Sang de Crist, després del seu trasllat per no haver estat declarat festiu per la Generalitat de Catalunya, el dijous dia 10 de juny.

A la nostra ciutat, per tal celebració es feren tres altars (feren una joia d'admiració pel ben guarnits) situats als carrers Balmes i Les Monges, i a la plaça Major, fent-se a les 6 de la tarda la sortida de la processó del Corpus, assistint força públic.

Aquesta festa tan arrelada al nostre país, i assumida com una gran «Diada», ens ha fet conviure la tradició d'una festa popular i religiosa.

— * * * —

El dia 23 de juny, vigília de la festivitat de sant Joan, en diferents sectors de la nostra població, es van muntar la seva revetlla o festa, apareixent les fogueres, que foren preparades amb anterioritat per la mainada, i sense faltar la gran tira de petards que varen tirar els nostres menuts i grans fins ben tard. Bon ambient és el que va crear-se a tot el poble, veient flamejar totes les fogueres.

La festivitat de sant Joan ha estat designada com la festa del «Països Catalans».

— * * * —

El dia 5 de juny tingué lloc a la nostra ciutat la cloenda de l'Escola Diocesana de Teologia. 85 cristians de diferents centres del bisbat es varen reunir a l'església d'Artesa de Segre, per a cloure el quart curs de dita escola.

Després del treball i de la missa, presidida pel bisbe Joan, els assistents compartiren un exquisit berenar preparat per mossèn Ramon Solé i les senyores catequistes d'Artesa.

— * * * —

S'ha donat inici, al pati de les Escoles Velles, a les obres per a convertir-lo en un jardí. Segons el projecte, es pretèn disposar una part per a parc infantil, que pugui servir als nens de la guarderia a les hores d'esbarjo, i per a tothom en general a les hores restants del dia. Hi haurà també una pista per a poder-s'hi celebrar festes populars o espectacles a l'aire lliure.

L'import de les obres, es realitza amb l'aportació de les remuneracions de les que renunciaren el batlle i set consellers el passat any 1981, i que destinaren per a aquesta obra.

— * * * —

El propassat dia 17 de juny, l'Alcalde de la nostra ciutat, va fer el lliurament d'una senyera espanyola amb el nou escut constitucional al Comandant del Post de la Guàrdia Civil d'Artesa de Segre, durant l'acte que se celebrà als Camps Elisis de Lleida. Hi assistiren totes les autoritats civils i militars provincials junt amb tots els alcaldes que tenen Post de Guàrdia civil.

— * * * —

El dia 27 de juny, tingué lloc a Caldes de Bohí, l'homenatge a en Joan Sala, un dels forners més vells del Gremi de la nostra província, amb motiu de Sant Honorat, Patró del gremi i que es va celebrant anualment.

Es clogué l'acte amb un dinar de germanor.

JOSEP M.ª SOLANS

LA VEU DE LA COMARCA

«LA PALANCA»

Santa Maria de Meià

III.ª Jornada de Catequesi

El propassat dissabte, dia 5 de juny, tingué lloc a l'antic Monestir de Santa Maria de Meià, avui casa de Colònies, la III.ª Jornada de Catequesi. Es reuniren, presidits pel senyor bisbe, un centenar de catequistes de tots els pobles del Bisbat i un bon nombre de secardots. Era una bona representació de les 400 catequistes amb que compta avui la nostra diòcesi.

No és presumir, sinó dir la veritat, que un dels millors grups és el d'Artesa, amb 14 catequistes, que des de fan anys desenrotllen una insustituïble tasca en la formació cristiana dels nostres infants.

Un trobament entusiasta, una sessió de treball sobre l'Audio-Visual, una missa molt participada i un dinar de germanor varen emmarcar aquesta III Jornada Diocesana de Catequesi.

FORADADA

El dia 12 de juny van contraure matrimoni la veïna del nostre poble, na Ramona Brovia i Armengol i el jove en Jaume Codina i Ricou, natural de Vilanova de Meià.

L'enllaç se celebrà a l'església de Santa Maria de Ponts.

Els nuvis fixaran la seva residència a aquesta esmentada vila. Des d'aquí desitgem als nous casats feliç i eterna lluna de mel.

— * * * —

El dia 13, festivitat de Sant Antoni, tingué lloc a l'església de Sant Josep de Foradada, el bateig del nou membre de la nostra comunitat, tercer fill del matrimoni format per en Antoni Montané i Terré i na Amor Marc i Cases. A la neòfita li foren imposats els noms de Maria Amor. Als venturosos pares la nostra més cordial enhorabona.

CORRESPONSAL

LAMPISTERIA
ELECTRICITAT

Francesc Roset i Llanes

Plaça Major, 50 (casa Monrabà)
Telèfon 40 02 12 — **SERÓ**
Telèfon 46 01 80 — **PONTS**

Escola de Xòfers
i
Autocars

Miró

C Les Monges **ARTESA DE SEGRE**

Carnisseria
Cansaladeria
Vedella

Josep Farràs

A/ Maria Anzizu, 2 Telèfon 40 01 06
ARTESA DE SEGRE

MICHELIN

Distribuidor
Ramon Farré

ESTACIO SERVEI
Telèfon 40 03 50 **ARTESA DE SEGRE**

REPORTATGES FOTOGRAFICS I DE LA GRAN NOVETAT ACTUAL DEL VIDEO
A PREUS COM SEMPRE SENS COMPETIDORS
a
FOTOS SISQUET
Ctra. de Ponts, 1 - Telèfon 40 03 14
ARTESA DE SEGRE
FACIN UNA VISITA I S'EN CONVENCERAN

MON AGRARI

LA CRISI ECONOMICA

L'agricultura està ressentint-se de la davallada econòmica que estem passant i que tindrà una forta repercussió, els propers anys, en el món agrari i de la que cal prendre'n consciència i preparar-se per a sofrir menys les conseqüències.

Aquesta crisi és profunda, ja que és arreu del món, i molt greu, sols comparable amb la dels anys trenta però molt més duradera; gairebé pot assegurar-se que no serà inferior a deu anys a comptar des d'ara.

Després de l'eufòria dels anys 60 que amb la barator de l'energia, primeres matèries i mà d'obra que principalment va sortir del camp es va provocar un creixement espectacular, es va augmentar la renda, a més renda provocà més consum i això més inversió que a la vegada generava més renda, creant una espiral de creixement que va parar-se vers l'any 70. L'agricultura, sanitat, ensenyament i infraestructura no varen créixer al temps que els altres, provocant un estrangulament al país, la creació de paper moneda (no respaldat pel or o plata), la dependència de l'exterior, «royaltis», energia, primeres matèries i altres fets conjunturals del país van començar l'ensorrament de l'economia; també cal ressaltar que durant la década dels 60 en ple creixement industrial, Espanya ja era deficitària en llocs de treball, donés hi havia 200.000 parats i 700.000 emigrants, això vol dir que l'atur no és d'ara al nostre país.

Iniciar el desequilibri econòmic i tenir deficiències i encariment en agricultura i primeres matèries, el desastre de les empreses de l'INI (que a més van fer una competència deslleial a les empreses privades), ensorrament dels grans sectors de producció (construcció, tèxtil, siderúrgia, construcció naval, etc., etc.). Una gran inflació que actúa de disolvent de l'economia i el factor detonant de la puja del petroli (que va ocasionar dèficit a tots els països industrials) va començar a meitat dels anys 70 l'espiral decreixent on renda, consum i inversió cada dia va a menys, baixant també la seguretat i el benestar social.

En tots aquests anys l'agricultura ha continuat essent la «ventafoes» del serial; se l'ha expoliat de persones i diners, no se li ha dedicat cap atenció, menys formació i orientació i per posar un exemple, tres empreses de l'INI han sabut perdre tants milions com els destinats a ajudes a l'agricultura i essent un país eminentment agrari no som autosuficients. Malgrat la crisi dels sectors industrial i de serveis, el percentatge de la renda mitja dels pagesos continua decreixent en comparació a la d'aquests sectors, i al P.I.B. (Producte Interior Brut), també continua baixant el seu percentatge de participació. Total, una situació totalment incomprensible si no haguéssim viscut pas a pas les circumstàncies que ens han portat al trist lloc on som.

ON SOM

De la situació actual molts es conformen en donar la culpa als polítics i a la democràcia, però el problema ve d'anterioritat i és mundial. El que és veritat és que els polítics fan poca cosa per tirar endavant la situació, que als països menys desenvolupats com el nostre es farà més difícil de suportar. Som en una crisi fiscal (l'Estat recapta menys del que gasta). El deute exterior augmenta greument (el sector agrari depèn en un 25 per cent de l'exterior). Una Seguretat Social amb un pressupost gairebé com el de l'Estat on fa mig segle que no s'han passat comptes (no cal dir com està). L'atur augmenta contínuament i a la CEE está prevista que fins l'any 90 no baixaran del 12 per cent d'aturats.

Els ciutadans, tant empresarials com assalariats no afronten ni prenen consciència de la crisi i, per tant, no fem res; el temps que perdem, a més de no recuperar-lo el pagarem molt car. Generalment el que passa «és que no sabem el que ens passa», cada dia trobem més reaccionaris (els que sols miren endarrera) i això en cert grau és considerat una malaltia neuròtica.

Els pagesos estem en uns moments empresarials molt difícils, on no es compensen els augments brutals de les despeses de producció que en 10 anys s'han multiplicat per 5 i sols per 3 els preus rebuts. Es va superant en millorar produccions, treballant més i organitzant-se dins del que sigui possible.

EL FUTUR

No crec que ningú pugui preveure on ens trobarem dintre 5 o 10 anys; depèn bàsicament de l'entesa entre l'Est i l'Oest i també del Nord amb el Sud, dels possibles enfrontament bèl·lics que encara que a un preu molt car podrien facilitar la sortida de la crisi. Cal conscienciar-nos dels anys que ens esperen i que a més a més nosaltres haurem d'adaptar-nos a Europa, això és ineludible i necessari per tal de no quedar aïllats, cosa que seria pitjor. Ens trobem en un món diferent a curt termini pel que cal tecnificar-se, mentalitzar-se, mirar i pensar endavant i adaptar-nos als canvis que es presenten, ja que de no fer-ho els canvis acabaran amb nosaltres.

A les zones rurals i basant-nos en una producció agrària que és imprescindible, crec que ho podem superar millor que a les comarques industrialitzades. Amb aquest escrit no intento fer por a ningú, sinó ajudar a tothom perquè prengui consciència del què ens passa i on som. La nostra comarca es troba en bones condicions per aguantar les envestides econòmiques que es preveuen i valdrà molt estar preparats per superar-les. Si els anys ci mostressin que la situació no és tan difícil com l'he presentada, estaria molt content d'haver-me equivocat.

Jesús Santacreu

CAMBRA AGRARIA

La collita de cereals ha estat regular. Segons els propis pagesos s'estima en un 75 per cent si la comparem amb la que hauríem obtingut en un any de condicions normals.

Fem menció especial a la declaració que es fa fa per tal de donar compte d'una forma global dels danys que es produïren en la collita d'enguany deguda a la sequera del mes de maig i als vents que ha fet darrerament.

Els danys s'estimen en un 25 per cent i són a la ment de tots els pagesos, i crec que és molt important donar-ne compte, ja que com a mínim es podrien adquirir crèdits a baix interès i altres ajudes per aquest sector que cada dia té les coses més difícils.

Joan Clua Caubet

Pretensats i derivats del ciment

CLUET

— Agent Oficial URALITA
— Fibres de vidre VITROFIB
— Blocs aïllants YTONG

Fàbrica: Ctra Lleida, Qm 46'6-Tel 400225
Magatzem: Ctra. de Tremp, 22-Tel 400136

ARTESA DE SEGRE

A LA CECA
A LA MECA
I LES VALLS
D'ANDORRA

Gestoria Sicoris

Sempre al vostre servei
Ara i sempre visca Catalunya!!

LES ESCALDES — ANDORRA
Telèfon 21 0 81

1.857 - 1.982

Cal Serra

125 Aniversari

C/. Església, 4 Telèfon 40 00 65

ARTESA DE SEGRE

Assesoria Tècnica

Gilabert

Documentació de cotxes
Permís d'Indústria
Assegurances Socials

Assegurances

Galceran

Ctra. Agramunt, 1 Telèfon 40 00 62

ARTESA DE SEGRE

MERCERIA

Rebolleda

Bisbe Bernaus, 7

ARTESA DE SEGRE

Perruqueria *Tània*

Tractament Capil·lar KERASTASE

Carrer Sant Joan, 10 Telèfon 40 03 09

ARTESA DE SEGRE

ARTESA, LA DEMOCRACIA I ELS POLITICS DE 4.ª CATEGORIA

Artesa de Segre està immersa dins de l'aparell democràtic que avui és la nostra forma de govern.

La democràcia com a filosofia és una cosa senzilla i fins i tot simple, però això no és més que la idea, al posar-la en pràctica hi ha unes circumstàncies que, jo crec, li resten eficàcia.

Cal que el poble, que mitjançant el seu vot, elegeix als seus governants, sigui capaç de la transcendència de la seva actuació. I ha d'ésser coneixedor dels compromisos de partit i d'altres que lliguen als polítics, i el moment dramàtic d'alguns d'aquests, quan han de triar entre el servei al seu poble o seguir les normes de partit, que des de les seves fonts són incapaços d'abastir les necessitats de tothom.

La nostra jove democràcia està nodrida de quatre categories de polítics, que es poden agrupar en dues: la classe privilegiada i la no privilegiada.

Les dues primeres, dins de la classe privilegiada són: pel Congrés de Diputats, pel Senat, i també pels parlamentaris autònoms.

Els altres no tan privilegiats són: els diputats provincials, els regidors i batlles municipals.

Aquests últims forçats per les necessitats locals, i a vegades per les pressions del poble, estan obligats a implorar o mendicar qualsevol prebenda als polítics de categoria superior. El contacte diari amb els seus electors és motiu de fortes crítiques, i estan sotmesos a qualsevol moviment o oscil·lació de caire ideològic o d'estratègia electoral que els polítics privilegiats del seu col·lectiu (parlo dels regidors de partit) decideixin portar a terme, cosa que fa que la seva actuació passada o futura hagi caigut en desgràcia, o en encert.

Aquesta situació generalment ve agreujada per l'oportunista de torn que, essent company, pretén exagerar les actuacions fallides, i minimitzar les encertades per així fer-se la seva campanyeta particular.

Bé, tot això és injust, però és més greu encara l'obligació imposada per alguns partits polítics de signar la dimissió abans d'ésser nomenat regidor; aquesta obligació no la veig necessària si considerem aquests dos punts de vista:

En primer lloc, que les decisions municipals no tenen tampoc tanta transcendència tenint en compte la seva quarta categoria com a polítics.

I en segon lloc l'abisme comparatiu amb els polítics privilegiats, donc ells es poden passar de grup o anar-se'n al mixte, sense perdre la categoria de parlamentaris, exemples en tenim en el senyor Ordoñez, o en Ferrer Profitós, o en Punset, per citar-ne alguns, en aquests casos naturalment suposo no hi ha cap dimissió signada prèviament.

Així com a tot arreu el qui mana fa el que vol, donc per les categories no privilegiades hi ha una espasa de Democles: l'article 11 apartat 7.è de la llei d'eleccions locals 39/1978 del 17 de juliol que és implacable, i que de segur no hi havia cap polític de tercera o de quarta, a l'hora d'aprovar-la.

Vist així l'ideal per batlles i regidors seria que aquesta llei tingués també previsió d'un grup mixt o independent post elecció, on poder refugiar-se quan la seva actuació no sigui de conformitat amb el partit, i apunti el fantasma de la dimissió, per tal de poder assumir des d'allà una continuïtat en la tasca encomanada pel poble.

Jo penso malgrat tot que la llei ha d'ésser igual per a tothom, en tot cas més dura pels que més responsabilitat tenen, ja que les seves decisions han d'ésser més serioses i afecten a molta més gent.

Cal donc que, els artesencs tinguin en compte, en el moment transcendental de les votacions, les característiques de cada candidat i fins a quin punt se li permetrà assumir una tasca eficaç a favor del poble, mentre que aquesta no contradigui les directrius, sempre canviants del seu partit, i davant el dilema quin camí agafarà.

Sembla ésser que la solució a tot això és el candidat independent, però malauradament aquest és el germà pobre a la taula del ric i sempre està sol; caldrà pensar donc, en aquell candidat amb prou projecció personal pel càrrec a assumir i amb el recolzament d'un partit seriós que li permeti treballar dins d'un marge ample, però... és possible això?

David SAURA I GASSET

LA FESTA AL CARRER

Quan com cada any pels darrers dies calurosos de l'estiu ens arriba la festa major, tots ens sentim joiosos per rebre-la de la millor manera possible.

Potser el més atraient de tota festa és la quantitat d'activitats que s'hi realitzen. Totes elles són el suficientment atractives per tal de que gaudeixin de la nostra presència, ja que no podem oblidar que en la varietat hi ha el gust. Però si n'hagués de ressaltar una pel seu caire festiu evidentment em quedaria amb l'anomenada festa al carrer, per ésser la que més directament i amb més ganes viu la gent.

Però la qüestió és com realitzar la festa al carrer. Aquí sempre s'ha partit des de dues perspectives, una la de fer participar la mainada mitjançant jocs i cucanyes i l'altra la de fer venir uns grups d'animació per tal de que hi hagi més calitu.

No cal ni dir que la primera és de les més encertades. El sol fet de fer participar la canalla i al mateix temps aconseguir que dels seus llavis esclati algun somrís, és una tasca que ens hauria d'encoratjar a tots. Fins aquí tot perfecte, però quan s'ha de decidir sobre els grups d'animació sempre caiem en el mateix error: les majorettes; que si bé és cert que donen un caire festiu i una relativa marxa, no podem oblidar que no són genuïnament catalanes. Llavors em pregunto. Per què sempre majorettes quan a Catalunya tenim castellers, grallers, trabucaires, bastoners, diables i tants grups d'animació que podrien fer una festa més viva i més variada.

Tant sols és donar una mica d'importància a les costums populars, que a la llarga hauran d'esvenir en tradicions. Aleshores si realment volem conservar totes les nostres tradicions que ens configuren com a poble, no podem oblidar de cap de les maneres les que són populars, senzilles i sobretot catalanes.

Angel FONTANET

EUSEBI GUIMET i BERENGUERES

ARQUITECTE

CARRER DE LES MONGES N. 26
TELEFONS 40 01 24 i 40 03 28

ARTESA DE SEGRE

Si voleu fer feliç la vostra llar
compreu menjar de qualitat

Això ho trobareu a

Morera

Telèfon 40 00 81

ARTESA DE SEGRE

VIDEO - TELEVISIO
ELECTRODOMESTICS

Ràdio MATEU

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES
OBJECTES REGAL

Ctra. Ponts, 24 - Telèfon 40 01 30
ARTESA DE SEGRE

Pub Jack's

Artesa de Segre

Carta oberta als Srs. Consellers Municipals

Els que per el tarannà de la vida, tenim que trobar un equilibri tan divers, entre el llibre, la paleta i l'aixada, ens fa comprendre que tenim circumstàncies en contra nostra per desenvolupar aquella que creiem que entenem, i això ens obliga a buscar totes les possibilitats que tenim al nostre abast més immediat, moltes són les dificultats, però amb afany constant les podrem superar.

La vida d'un poble no difereix gaire d'aquestes vivències personals, i si el poble es tan dissortat com el nostre encara més.

Avui, encara que hi han avanços tecnològics al servei de la cultura i l'ensenyament, en aquestes necessàries activitats per l'home, per donar-li coneixements necessaris per viure en societat, l'única eina transmisora de saber i cultura que pot estar a l'abats de tothom continua essent el llibre, ha de ser emprada per el que la necessita el més a prop possible, actualment l'única forma institucionalitzada que coneixem, són les biblioteques.

La Generalitat amb coneixement d aquesta funció, intenta arribar i donar facilitats, perquè en tot lloc de Catalunya dispossi d'una biblioteca, creant la xarxa de biblioteques, que si funcionen correctament es pot trobar la matèria d'orientació i consulta concreta d'estudi, de la manera més ràpida possible, tant per estudiants com la mateixa gent del poble, la qual circumstància i per reflexe efecte, els homes saben, els pobles marxen.

Artesa de Segre avui té opció a una reforma de la seva biblioteca, tant en ampliació del local com en l'organització de la mateixa, que d'un temps ençà està una mica descuidada, per tota una sèrie de raons.

L'Ajuntament dispossa de les condicions des del mes de desembre del 1981, i amb sis mesos encara no ho ha pogut aclarir, per el que es veu, i es llegeix en La Palanca, juny 1982, preguntant-se en un ple, de qui serà la propietat de la Biblioteca; problema del bibliotecari-a; i l'ubicació dels serveis, vistos els punts de fricció Generalitat-Ajuntament, en primer lloc cal preguntar-se que han fet per resoldre'ls des del mes de desembre que disposaven de les condicions i des del mes de març, que ja disposaven de plànols; fets per el Servei de biblioteques de la Generalitat, no se si cal recordar que el temps passa i qui no corra, vola; altres pobles de les terres de Lleida sembla que van més al gra, i busquen assessorament allà on és, procuran resoldre els problemes el més aviat possible i si pot ser a favor del poble, per el qual tenen que vetllar i treballar, però sembla que la característica predominant en la política del Consistori ha estat i és, el desinterès i la desorientació, no només en aquest assumpte, sinó gairebé en molts altres, durant els tres anys de gestió, no hi hagut, ni sa permés una participació ciutadana en molts assumptes municipals, la catalanització de la Ciutat ha estat totalment descuidada, i vàries qüestions més, totes elles fugireres promeses electorals.

Davant aquest panorama tan poc optimista, es fa necessari una coordinació de les persones i entitats locals perquè la situació no es deteriori més, encara, intentant posar la Ciutat més al dia, i més al servei del poble, però per portar a terme cal treball i sacrifici de tots.

Un Ajuntament dins un poble ha d'actuar com una empresa, no per els guanys, sinó per la capacitat creditora i recaptadora d'impostos que té, que es sàpiga, encara no ha quebrat cap Municipi.

Doncs bé, tornan a la qüestió, objecte d'aquesta misiva he de dir que el que cal, ja que l'ampliació a curt termini, em sembla que no serà possible, trobar i donar solució al problema de la Biblioteca, i crec que en aquesta tasca motiu de crítica, tinc coneixement de causa, el que vol dir, responsabilitat de la marxa de la Biblioteca, com a membre de la junta del Club de Lectures, hi ha unes qüestions que cal resoldre d'immediat, o tancar la Biblioteca, aquesta és a la conclusió que s'arriba analitzada la seva situació actual, perquè ara no compleix la seva funció correctament de servei, ja que potencialment pot ésser consultada per 250 nens d'E G B i 70 de B U P., que precisament aquests tenen que fer l'ensenyança fora del nostre Municipi, i anar als pobles veïns, problema que cal resoldre; i tota aquella gent interessada en la lectura, caldria doncs, perquè la situació no es malmeti més:

1) Arrengar una sala del pis de sobre l'edifici mateix, per reunions, ja que ara no es pot portar un control de llibres i material, per la quantitat de gent irresponsable que passa per la Biblioteca, i deixar-la per la seva funció concreta.

2) Trobar una persona adient, per l'organització dels llibres, per una sèrie de raons, no se sap quin és el lloc adecuat de cada llibre ni on trobar-lo.

3) Buscar la forma d'ampliació d'estanteries i mobiliari, els que hi ha ja són insuficients

Per concluir, i en l'esperança que hi haurà oportunitat per rectificar per part dels Srs Consellers, i no voldria que aquesta misiva fos objecte de pica-baralles, sinó de fer veure les possibilitats que encara tenim, si ens posem a treballar tots junts per donar solució als problemes concrets que té plantejats la Biblioteca i el Municipi

J. Farrando i Alés

ARTESA DE SEGRE A LA FIRA INTERNACIONAL DE MOSTRES DE BARCELONA 1982

En aquesta 50 edició del certament firal de juny, s'ha intentat donar una vertent diferent en alguns aspectes, però especialment en aquelles activitats que no són ja la vanguardia de la tecnologia, sinó tot el contrari, treballs que el procedir del desenvolupament econòmic dels pobles, fan que cada dia van essent les seves possibilitats de continuitat més migrades.

A la nostra contrada al llarg dels temps s'han desenvolupat treballs i oficis que formaven part del context de producció social-comarcal, eren els treballs de boter, amb fusta i pell, espardenyer, corders (fer sogues), guarnicioner, carreter, cisteller, matalasser, forcaire, etc., l'esdeveniment industrial a fet desapareixer la majoria dels mateixos, però malgrat això, alguns encara continuen, si bé amb veritables consideracions de treball d'artesania; un d'aquests oficis és el de forcaire, i com és lògic al poble d'Alentorn, centre neuràlgic en el pretèrit de Catalunya en el treball de producció de forques, la major part del llocs del Principat que feien servir aquesta eina per les tasques de la pagesia, procedien d'aquest poble.

Doncs bé, aquesta qüestió no ha passat dessapercebuda per els organitzadors de la Fira, i la Generalitat, i els forcaires, varen ser invitats a participar en uu pabelló de la mostra d'Artesania catalana, l'Ajuntament fent de l'afer una cosa pròpia, va posar tots els mitjants perquè fos possible, pagant les despeses i editant un fotllet informatiu del poble d'Alentorn i el que són les forques, una pressa de possició encomiable, per revitalitzar aquesta artesania de les forques

I ja tenim les forques a la Fira de Barcelona, a l'edifici Victòria Eugènia, prop de les fonts de Monjüic, i entre els carquinyolis de Caldes de Montbui i les anxoves de l'Escala, i davant la terrissa de la Ribera d'Ebre, els càntirs de Verdú, i els torrons d'Agramunt, la forca en realitat com a eina de treball es acabada, però resurt com au fènix, com una possibilitat decorativa i ilustrativa, per la pròpia noblessa de l'eina; durant els dies de l'exposició, degut a un programa de televisió, i l'interès dels forcaires presents a l'stand, Srs Brescó i Armengol, explicant el procés de treball va resultar força visitat.

També la direcció de la Fira i la Generalitat, concretament les Conselleries d'Indústria, Comerç i Turisme i Cultura, perquè quedés constància de la participació, es varen donar un diplomes, als forcaires Srs Armengol, Brescó, Mas i l'Ajuntament.

Acte que va ésser presidit pel Conseller d'Indústria, Sr Vicens Oller, el que va donar la paraula al Sr. Domènec Romera, President de la Fira, el que manifestà, que si havia estat possible aquesta 50 edició del certamen, havia estat gràcies a que hi havia a Catalunya uns artesans que amb els seu treball formaven una tecnologia i que en el desenvolupament havia evolucionat, ells havien posat la primera pedra, perquè el treball esdevingués industrial, per això, manifestà, creia que la Fira havia d'aportar quelcom, en aquelles tasques que encara perduren al Principat i potenciar-les.

Fes cas d'aquesta mà amiga que us ofereix els serveis més bons d'avui al dia....

Assegurances CLOTET

MUTUA NACIONAL DE L'AUTOMÒBIL

Ctra. d'Agramunt, 91 - Telèfons 40 03 38 i 40 02 21 ARTESA DE SEGRE

Prengué la paraula el Sr. Conseller d'Indústria, i digué que gràcies als artesans de Catalunya, aquesta Fira, havia tingut un nou alicient, i que si la Generalitat havia promocionat aquesta possibilitat, no ho feia en un sentit de paternalisme, sinó perquè creia que aquestes tasques tenien pervindre, i possibilitat de futur, i queda la qüestió emplaçada per a fer un Saló d'Artesania del Principat, i que només cal que tots treballem per fer-ho.

Esperem que aquesta promoció dongui els seus fruits, i depent en gran part dels mateixos forcaires i del jovent d'Alentorn en donar continuitat amb aquest ofici de forcaire.

Dins l'estand dels forcaires s'exibien una mostra dels productes de la comarca, el vi de la Cooperativa, bolets d'en Ribó, i formatge del Montsec.

Artesa de Segre va estar present també al pabelló del Mundial 82, en l'estand que tenia la Conselleria d'Esport, hi havia les seus dels llocs on se celebrarien partits del Mundialet, la nostra Ciutat tenia una cita el dia 28 de juny, amb el partit Sevilla - Selecció La Noguera-Segarra, i la foto dels equips,

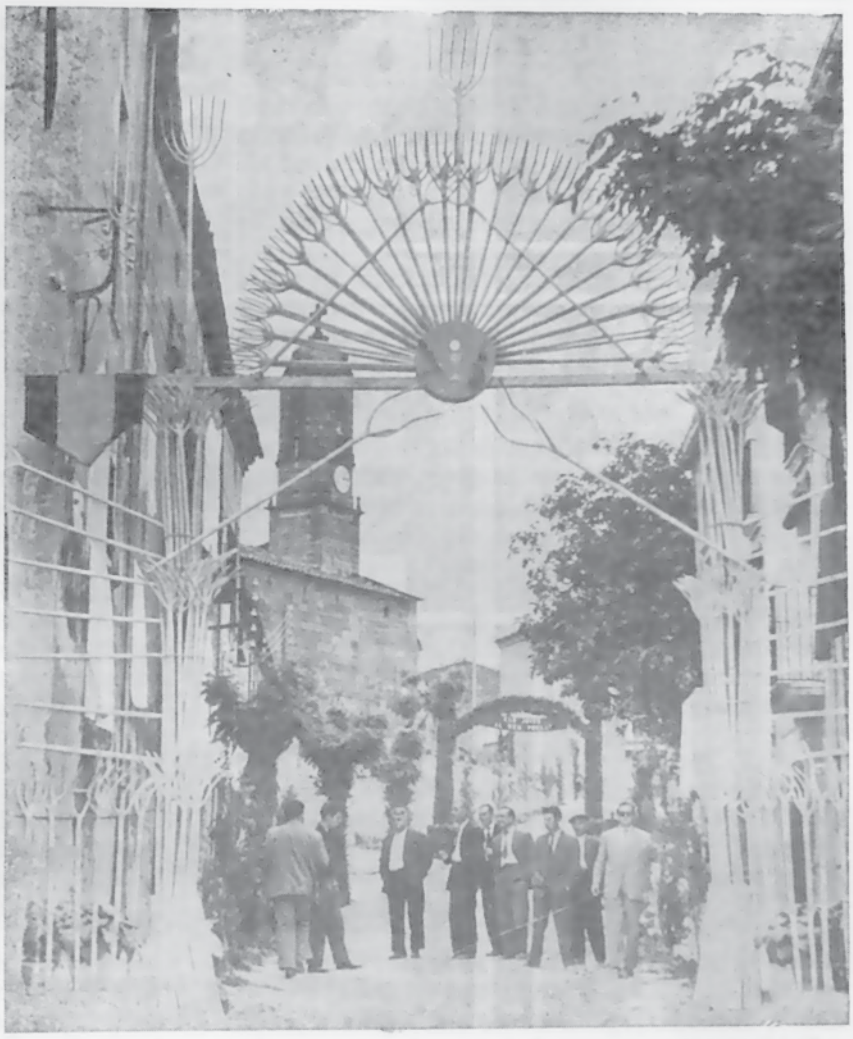

amb la presència dels nostres seleccionats comarcals i local, Carlí (Alós), Granell (Artesa de Segre) i Torredeflot (Cubells).

Dins el pabelló de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, constava el Parc de bombers d'Artesa de Segre, treball estimable per la possibilitat real de servei que pot donar a la nostra comarca, cal que tots ens esforcem en potenciar i promocionar.

FREDERIC ARMENGOL I MARTIN
ARQUITECTE
EDIFICACIO
URBANISME
DECORACIO
CTRA. AGRAMUNT, 30 EDIFICI «LA CAIXA» ARTESA DE SEGRE

C.E.N.G. - Assemblea Anyal

Seguint l'ordre del dia: *presentació dels estatuts.*

Com ja vàrem dir el dia de la cloenda de les 24 hores, per fi som una entitat legalitzada amb tots els ets i uts, com bé diu aquest ofici de la Direcció General d'Esports de la Generalitat de Catalunya que ara us llegirem.

Els nostres estatuts són d'un tipus «estàndard» per aquesta classe d'associacions. Ho vàrem fer així perquè ens va semblar que era la manera més ràpida i fàcil, tenint en compte a més a més que ens semblava no ens condicionaven en coses importants a l'hora de fer un reglament d'ordre intern de l'Associació ja que en realitat el C.E.N.G. s'haurà de regir per aquest. La redacció d'aquest reglament intern, serà sens dubte una de les primeres tasques ha fer per la nova junta.

I parlant de la nova junta, entrem en el segon punt de l'ordre del dia, que diu *Fixar data eleccions.* Potser això no sigui massa exacte, ja que creiem que el que s'hauria de decidir és la forma de fer aquestes eleccions, i també, evidentment, fixar una data, més o menys. Degut a l'experiència adquirida durant aquests dos anys, l'actual junta creu que en lloc de fer-les a llista oberta com les anteriors, és millor fer-les per candidatures. Així s'asseguraria l'entrada d'un equip i possiblement algunes coses anirien millor i rutllarien més. Creiem que set membres per candidatura foren suficient, tenint en compte que a més hi ha d'haver dos representants de cada secció del Centre. Les seccions són bàsquet, tenis, muntanyisme, futbol sala (grans i petits). La data de les eleccions potser fóra adient, tenint en compte les vacances, per la segona quinzena d'agost.

Balanç des de l'última assemblea

Evidentment, aquest balanç vol ser esportiu. Com tots sabeu, el C.E.N.G. va participar en el campionat de Bàsquet de la Noguera amb les categories aleví, infantil i cadets femenins. Dins les categories aleví i infantil, vàrem participar amb dos equips per categoria i classificant-se en ambdues categories l'equip A, per la fase final. Pel que fa a la categoria cadet hi participàrem amb un sol equip, com que només hi havia un grup no hi va haver fase final.

Per altra banda, en bàsquet masculí hi participàrem amb un equip d'infantils i un equip de cadets, quedant classificats tercers els infantils i segons els cadets.

En futbol sala, solament vàrem participar en la fase final, quedant quarts en les categories benjamí i alevins, i sots-campions, dins d'una fase final molt forta, els infantils.

Aquest proppassat cap de setmana i dins el festival organitzat a la capital de la Noguera, a fi i efecte de fer entrega dels trofeus als guanyadors dels diferents campionats d'enguany, els nostres infantils van jugar un partit contra el «Primo de Rivera» de Balaguer, guanyant per 3-2.

Pel que fa als mini-benjamins, ja que a la nostra comarca no hi va haver campionat, els nostres nombrosos «petits-homes» es van haver de quedar amb les ganes.

Finalment, queden les noies grans de bàsquet. Aquestes, davant la impossibilitat d'organitzar un campionat es van haver d'acontentar fent partits amistosos, no gaires per cert, encara que per l'any vinent hi ha més bones perspectives, donc creiem podrem participar en un campionat.

La secció de tenis després d'estar un xic adormida, sembla que ha agafat nova empenta, i ja ha organitzat un campionat local i en té un altre en projecte.

Els de muntanyisme han fet alguna sortideta al llarg del curs per tal de no perdre la forma i preparar-ne una de sonada per aquest estiu, com és l'anada al «Mont-Blanc».

Revisió de les 24 hores.

Permeteu-me que alteri l'ordre del dia i que el punt següent el deixem per l'últim. Així que ara parlarem de les primeres 24 hores del C.E.N.G. Com que es tracta d'una competició local, passarem per alt els resultats i les classificacions, més tenint en compte que al ser tant recent, tots les tenim prou presents.

El primer que crec cal dir, i que el dia de la cloenda em vaig deixar al tinter, és agrair públicament al C.E.U. de Bellcaire i sobretot al seu director Joan Artigues, la seva col·laboració totalment desinteressada. Ja que estem posats dins aquest capítol dels agraïments, permeteu-me una vegada més fer públic el reconeixement del CENG a totes les entitats i cases comercials que gentilment van col·laborar.

És evident que una entitat com el C.E.N.G. difícilment podria desenvolupar les seves activitats sense la col·laboració i el suport del nostre Ajuntament. Aquesta col·laboració i suport tant per part de l'Ajuntament i del seu Consell Local d'Esports hi és i hi ha estat tant per celebrar les 24 hores com per a poder dur a terme totes les altres activitats que fins ara he esmentat.

No puc pas passar per alt, i parlant de les 24 hores, la col·laboració més valuosa de totes i sense la qual hauria estat impossible dur a terme tan complexa manifestació esportiva. Aquesta col·laboració no és altra que la d'aquesta colla de jovent, que prenent hores al seu descans i lleure van fer possible la bona marxa de les ja esmentades 24 hores. En nom de la junta del C.E.N.G. i propi, moltes gràcies.

En línies generals creiem que les 24 hores van ser positives tan a nivell d'organització, com de participació, de públic i per damunt de tot crec que val la pena destacar l'entusiasme i esportivitat que des del més petit al més gran es va fer palesa en totes i cada una de les diferents competicions. Evidentment que hi va haver fallades i l'organització n'ha pres bona nota.

Finalment, direm que el dinar de germanor va ser força animat i engrescador, perquè ens faci pensar que no serà pas l'últim.

Possibilitat d'organitzar campionats locals d'estiu

La junta ha pensat que una bona manera de passar l'estiu sense trencar les activitats del C.E.N.G., però sortint una mica de la rutina del llarg de la temporada, fóra interessant canalitzar els diferents esports organitzant uns campionats locals d'estiu. Això no és gens fàcil, i la junta per ella sola es veu incapaç de portar-ho a terme, així que si la idea sembla bona hi haurem de posar tots el coll.

Els esports foren bàsquet, tenis i futbol-sala.

Jaume FARRAS
(President)

La Dàlia Blanca

EL CURS DE CATALA

A Artesa s'ha fet un curset de català. Patrocinat per la Generalitat, amb el suport de l'Ajuntament i organitzat per la Societat La Dàlia Blanca. D'aquests cursets se n'ha fet arreu de Catalunya.

A Artesa amb poc èxit, és veritat. O sigui amb poca assistència. Ja se sap, a les coses bones sempre se's pocs M'ho va dir un amic, ja fa anys, i tenia raor. No se que ho fa A la gent no li agrada aprendre.

Ja se que la propaganda no ha funcionat massa bé Molta gent encara no s'ha enterat d'aquest curset, i els cartells anunciadors deuen dormir en algun calaix Malgrat que La Palanca n'ha parlat més d'una vegada, la gent d'Artesa no s'ha interessat gaire per aquest curs de català.

Potser és perquè molta gent no té temps La vida d'ara ens roba moltes hores, i sempre anem atrafegats i els dies se'ns fan curts.

Si pensessim en la satisfacció que proporciona el poder-se expressar en la pròpia llengua correctament escrita, la facilitat que representa el poder dir les coses tal com les pensem, tal com les sentim, potser ens esforçariem una mica més en aprendre, ara que és possible, allò que no vam poder aprendre en altres temps, quan no era possible.

Jo crec que malgrat la feina i les moltes ocupacions, a vegades només cal voler, per trobar un escletxa entre les moltes activitats que ens agobien. Una escletxa que ens obriria un raig de llum prodigiós si sabessim emplear-lo bé, aprenent coses útils, no sols el català, sinó altres coses que també ens fan falta, i que ens podrien proporcionar goig, complaença i la joia i delícia de posseir altres coneixements que ara no tenim Bé, perdoneu aquestes paraules que poden semblar una intromissió. I no és pas aquesta la meva intenció.

Ja se que és molt més atraient saber el color dels vestits de pre-mamà de qualsevol esposa d'un personatge important I el preocupar-se pels casaments, divorcis i anul·lacions de les grans figures conegudes, nacionals o estrangeres Es més atraient cavilar per saber qui guanyarà els Mundials i poder-ne parlar i discutir durant hores, dies, setmanes, mesos. O passar-se les nits amb les cartes de jugar a les mans, o entafurats en un Bingo, o tantes i tantes diversions, acceptables totes, per unes hores d'esbarjor, però embrutidores si se'n fa massa abús.

Tot és més atraient, això sí, i mes còmode, cal reconeixer-ho.

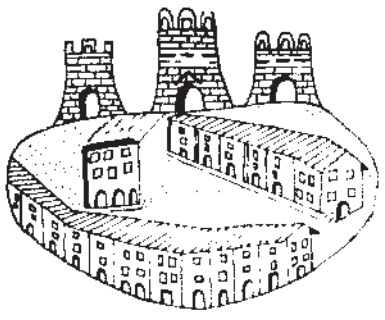

MUSEU-ARXIU COMARCAL DE LA NOGUERA

Des d'aquestes pàgines intentarem donar a conèixer una bibliografia que estudie aspectes històrics, culturals, socials, etnològics, etc de la nostra comarca.

Encetem aquesta resenya amb un llibre que a acabat d'aparèixer: «Les forques i els forcaires d'Alentorn» escrit per Joan Farrell i Domingo, Inginyer Industrial, editat per Montblanc-Marin, editorial geogràfica, Granollers 1982; un llibre ven deixat, amb fotografies de colors, i dibuixos de Masvidal, fa referència en primer lloc al poble d'Alentorn, els forcaires i les forques, selecció i elaboració d'una forca i vocabulari forcaire.

El llibre es força interessant, qui vol saber sobre aquesta feina de forcaire forçossament tindrà que consultar-lo; el preu és asequible, 300 ptes , llibre que recomanem especialment a qui vulgui estar informat de la nostra comarca en aquest aspecte etnològic.

Materials per a la construcció

Jovell

Ctra de Tremp, 7 i 9
Telèfon 40 01 89
ARTESA DE SEGRE

Antiga
Casa Petit

Cansaladeria - Queviures
Vins - Licors - Torrons
Entrepans-Begudes

Ctra. Agramunt, 8
Telèfon 40 00 59
ARTESA DE SEGRE

PROMOTOR I VENDA DE PISOS

Salvador Cardona i Vila

C/. Monges Telèfon 40 01 31
ARTESA DE SEGRE

Fàbrica d'oli
J. Macià

Adrogueria
i tota mena d'articles de neteja

Bisbe Bernaus, 9
Telèfons: particular 40 00 79
fàbrica 40 01 39
ARTESA DE SEGRE

Fàbrica de Carbòniques
BERNAUS

Carrer Calvari
Telèfon 40 02 31
ARTESA DE SEGRE

BILINGÜISME NATURAL?

He deixat passar uns dies esperant que una persona més qualificada i amb una prosa més lluïda contestés l'article «Bilingüisme», signat per Josep Font Huguet.

Crec que l'autor s'equivoca quan afirma que vivim en una situació de bilingüisme natural. Segons l'article, bilingüisme natural vol dir que hem après una altra llengua a més a més de la materna, on la voluntat no hi ha estat posada, però que degut a una sèrie de circumstàncies l'aprenem d'una forma natural.

És veritat que hem après el castellà sense posar-hi la voluntat perquè ens han obligat a fer-ho. No us han dit mai en una reunió, on la majoria eren catalans: «Hable en cristiano». «Hable bien». «Hable en castellano que yo no entiendo el catalán»? On és aquí el respecte a la majoria? A mi no em molesta haver de parlar en castellà, el que em molesta és que m'hi obliguin.

Sabeu que la premsa, la ràdio, la televisió ens tracten com a una minoria a casa nostra? Heu reflexionat mai sobre l'extensió dels programes en llengua catalana?

Fins fa poc, no es podia inscriure un nen amb el nom de Josep, s'havia de dir José perquè no hi havia més noms de fonts que els castellans.

La imposició del castellà va començar d'una manera seriosa amb Felip V i recordem que aquest rei ho va fer amb la força de les armes com els que han dominat el país durant els últims quaranta anys. Si aquesta gent us sembla que ha actuat d'una manera natural amb la nostra llengua, jo us respecto l'opinió però caldrà que expliqueu el vostre concepte de natural.

Crec que abans de sortir al carrer a parlar de bilingüisme cal haver estudiat una mica. No es pot anar pel món dient que certes coses sobre la Gran Enciclopèdia Catalana i sense reconèixer l'existència de la paraula diglòssia. Qualsevol persona a Catalunya que hagi llegit una mica sobre sociolingüística us en farà cinc cèntims. Totes les literatures catalanes parlen d'una institució anomenada Cancelleria Reial. En Pere el Cerimoniós la va potenciar i, en certa manera, va fer la funció de servir com a model del ben escriure. Fou un centre precursor de les acadèmies que Felip V va crear quatre segles després.

Sobre la qüestió del monolingüisme caldria precisar que la majoria dels catalans parlen en català quan es tracta d'una comunicació oral. Si escrivim normalment ho fem en castellà. Bilingües que dominin el català i el castellà a nivell oral i escrit n'hi ha pocs.

Em fa molta por que la nostra llengua es perdi perquè com he dit abans vivim en una situació d'inferioritat. L'únic medi de comunicació que podem utilitzar lliurement es la nostra llengua davant una televisió, una premsa i un cinema que ens està colonitzant.

Lamento que aquells versos d'Antonio Machado siguin encara vigents:

«Castilla miserable, ayer dominadora,
envuelta en sus andrapos desprecia cuanto ignora.»
(Campos de Castilla.
A orillas del Duero, pág. 78)

I em dol encara més que un català entengui com a cosa natural el genocidi cultural que s'ha fet a Catalunya.

Jordi ALINS

II.è Concurs de Fotografia Local i Comarcal

Patrocinat per l'Excm. Ajuntament i organitzat pel Club de Lectures d'Artesa de Segre.

BASES

Participants:
Podran participar-hi tots els aficionats locals i comarcals.

Tema:
El tema serà Lliure, Local i Comarcal, en blanc i negre i color.

Quantitat:
Podran presentar-se un màxim de 4 fotografies per participant i tema.

Tamany:
El tamany mínim serà de 18 × 24, muntades sobre cartulina blanca.

Adreça:
Es presentaran sense firmar-les, posant davant la cartulina, a la part inferior, el títol i tema de la fotografia. Es remetran tancades, adjuntant-hi un sobre amb el nom i l'adreça del concursant.

Admissió:
El termini d'admissió serà fins el dia 20 de setembre de 1982, a les 21 hores, a la Biblioteca Maluquer.

Jurat:
El Jurat estarà format per destacades personalitats de la fotografia provincial. El Jurat tindrà tota mena de facultats per resoldre els casos no previstos en les presents bases. El seu dictamen serà irrevocable. Els concursants premiats seran avisats.

Exposició:
Estaran exposades al Museu Comarcal de la Noguera els dies 24, 25 i 26 de setembre i el 3 d'octubre.

Premiades:
Les fotografies premiades quedaran propietat de l'Arxiu Fotogràfic Local; les no premiades es tornaran abans de quinze dies, finalitzada l'exposició.

Amb motiu dels 25 anys del Club de Lectures s'estableix un premi especial que reflexi la tasca o activitat de l'entitat.

Els premis i trofeus seran anunciats i exposats previament, participant l'acte i lloc en el qual es lliuraran.

Artesa de Segre, juny, 1982.

INSTITUT DE FORMACIO PROFESSIONAL D'ARTESA DE SEGRE

A partir del mes de juny fins al setembre, excepte el mes d'agost, queda oberta la matrícula. Horari de Secretaria de 10 a 13 hores, tots els dies, menys dissabtes i festius.

Branques que s'imparteixen: Agrària 1 er Grau — Administrativa 1 er i 2 on Grau — Electricitat 1 er i 2 on Grau. Hi ha servei de transport i menjador escolar.

BAR - RESTAURANT
Sant Jordi
Especialitats amb:
— CARN A LA BRASA
— CONILL AMB ALL I OLI
Ctra. d'Artesa a Tremp, Qm. 7
VALL-LLEBRERA – ARTESA DE SEGRE

TALLER DE PLANXISTERIA
I PINTURA

Josep i Joan

SERVEI DE GRUA

Ctra. Tremp, 33 Telèfon 40 03 84
ARTESA DE SEGRE

MANIPULATS
IMPREMTA

NOGUÉS

Telf. (973) 40 02 36

Construccions Metàl·liques
i Agrícoles

Tallers
CAMPABADAL

Ctra. de Tremp - Telèfon 40 01 43
ARTESA DE SEGRE

París

PINTURA DECORATIVA

Sant Antoni Maria Claret, 3
Telèfon 40 02 94
ARTESA DE SEGRE
(Lleida)

VIVERS GASSET

DAVID SAURA - Anya - Tel. 40 00 71
ARTESA DE SEGRE Lleida
Fruiters, Porta-empelts «Lliures de Virus»
Coníferes, arbusts i pollancres
Repoblacions forestals — Excavacions

CAFÈ DAVID

Un «estil» de
fer cafès

ARTESA DE SEGRE Tel 40 00 02

Cubells poble d'interès turístic

per JAUME CAMPS i POC

Ben a la vora de la vostra ciutat, només a sis quilòmetres en direcció a Lleida es troba ubicada la vila de Cubells, com tot artesenc deu saber i conèixer.

Per tal de justificar aquestes ratlles del cubellès que sotasigna, dec manifestar que un altre cubellès enamorat del nostre poble, el senyor Josep Solé Alseda, vinculat a algun dels redactors d'aquesta revista vostra i de la comarca, m'ha pregat que us fes un treball per remarcar els atractius del nostre poble, no solament des del punt de vista artístic, sinó també i, en natural conseqüència des del punt de vista turístic. Aquesta és la raó que m'obliga a accedir a aquest prec de l'amic Solé amb la confiança de que aquesta modesta recensió serà ben rebuda a LA PALANCA d'Artesa de Segre.

Per altra banda no crec adient autopresentar-me com escriptor ni com un personatge que no sóc cap de les dues coses. M'es suficient presentar-me amb el millor del meus títols: el de «cubellès» radicat a Barcelona.

Escrites, doncs, aquestes breus ratlles de presentació, o si voleu de justificació, crec que es hora ja que us digui alguna cosa sobre el títol que encapçala aquest treball.

Cubells no ha estat declarat encara de manera oficial «poble d'interès turístic», tinc, però, la certesa gairebé absoluta que aquesta declaració ben aviat s'oficialitzarà. Tenim raons poderoses per afirmar-ho. En efecte, tots sabeu que en la ruta abans indicada d'Artesa a Lleida, travessats els plans de Foradada, i en arribar al petit cim d'ells, s'entra en altra extensa i joiosa planície al cim de la qual s'obira l'elevat turó on està ubicat el nostre poble antic, i al bell mig del qual turó hi es ubicada la nostra afamada església del Castell, construïda amb dos cossos perfectament delimitats, el primer dels quals el forma la petita església de la Verge del Castell vora el que fou l'antic castell, del quel ara ja no en resta mes que la immensa plaça on estigué situat, i unida a aquesta petita església s'hi construí un altre cos, diguem-ne una gran nau a la segona meitat del segle passat amb l'esforç i l'empenta de tot el poble, aleshores vorejant els dos mil habitants (ara només voregen els quatre cents) per tal com en aquella no s'hi podia aplegar tant nombre de fidels. De tot aquest monumental edifici queda en peu, digna de ser estudiada i admirada per tot amant de l'art i de la història la bellíssima portada de l'esglesiola alludida. L'estructura i la decoració d'aquesta meravella admira a tot el qui sent la curiositat de contemplar-la, car no en va el gran historiador de l'art romànic català, senyor Puig i Cadafalc en la seva voluminosa i minuciosa obra la considera única en el seu genere i estilització. Per bé que la consideri semblant a la d'Agramunt, a la dels Fillols de la Seu Vella de Lleida i a una altra d'una església de València, l'estima més original i singular, malgrat la monumentalitat d'aquelles i la petitesa de la de Cubells. Aquesta originalitat es deu a la seva singular decoració, tant en els capitells, com en les arcades i sobretot a la decoració de les dovelles que, afortunadament intactes, formen l'arcada interior. Les altres arcades, columnes, capitells i relleus han sofert al llarg de prop de vuit segles l'erosió natural del temps i la descomposició de la pedra sorrenca amb que fou construïda. Aquesta singularitat es deu com acabem de dir a la seva estranya decoració. En efecte, llegint les dues monografies que sobre aquesta portada ha publicat l'illustre lleidatà i enamorat del romànic tant abundant a les terres lleidatanes sobretot a les comarques pirinenques, hom descobreix el secret de l'esmentada originalitat del nostre monument. En efecte, el senyor Serrate afirma que despres de la guerra dels albigesos esdevinguda a la baixa Edat Mitja a la zona de Tolosa, molts arquitectes tolosens s'exilaren i s'establiren a Lleida, on crearen una mena d'escola d'art romànic de caire lliberal en contraposició a les altres escoles existents que seguien els cànons establerts sobre els motius decoratius (eminentment religiosos) que devien acompanyar a tota edificació religiosa d'aquest estil. Donc bé, ignorant el nom del mestre arquitecte de la nostra església sembla que l'obra fou confiada a un d'aquests arquitectes d'aquesta escola, el qual, portat pel seu lliberalisme permeté als picapedrers àrabs i jueus que devien restar als pobles i zones reconquerides que decoressin la façana de la nostra ermita al seu aire, al seu gust i al seu estil. I així degué esdevenir, car tota la decoració de les dovelles i capitells es arábiga i jueva. I és també això el que li dóna la singularíssima originalitat. I aquest monument tan original i tan singular acabarà morint i erosionat totalment? Creiem que no. I Cubells en té proves fefaents. Fou el passat primer dissabte de maig quan l'associació de cubellesos i «Amics de Cubells» ens reunirem al Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona, com fem cada any, i tinguérem l'alt honor d'estar acompanyats i presidits pel director general de Restauració del Patrimoni Artístic de Catalunya, dependent de la Conselleria de Cultura, el qual en el seu parlament digué aquestes paraules textuals: «Acabats els estudis tècnics, i aprovat el pressupost corresponent, la propera tardor començaran les obres de restauració de l'església del Castell de Cubells». Els més de cent trenta cubellesos barcelonins i les autoritats civils i eclesiàstiques que ens acompanyaren (senyor rector, batlle i dos regidors), rebérem amb forts aplaudiments i amb emoció tan grata nova ensems que prometeren la nostra col·laboració en la mesura de les possibilitats de cadascú.

(continuarà)

Pintures
Papers pintats
Elements decoratius
Articles per a les belles arts
Marcs per a quadres
Posters

valls

Ctra. de Tremp, 8 - Telèfon 40 00 89
ARTESA DE SEGRE

QUEVIURES
SERVEI DE TAXI

Josep Vila i Riba

Escoles, 4 - Telèfon 40 02 33
ARTESA DE SEGRE

FABRICA DE MOBLES

ROS

Ctra. de Lleida, Qm. 47 - Telèfon 40 03 29

ARTESA DE SEGRE

HUMOR DE SECA

Les Converses d'en Quimet i Cosme

Per PEESE

LES FIRES I FESTES

— Abans, la Fira de Sant Bartomeu, si que era fira, els pagesos anaven a comprar les mules, i llogar els mossos

— I fer algun «Tractot», per colocar les filles ..

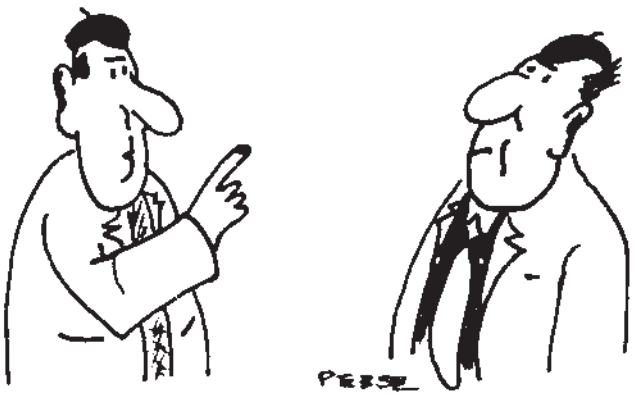

— Quin mullader vas organitzar a la Festa Major de Vilanova de Baix, Cosmell L'Ajuntament d'aquell poble, està queixós de tu M'han dit que vas ballar amb «La Pubilla» i feies «Pam i Pipa» al senyor Alcalde.

— No m'en parlis, Quimet!! Els músics tocaven el ball «Dels Pajaritos», la xicota es va escapar Jo em vaig quedar dret, en mig de la plaça, fent gestos i ganyotes com un mussol, de cara al músic del bombo, que era l'alcalde..

Senyors del Consell de Redacció de la Palanca - Artesa de Segre

Abans de passar a fer història del «Museu Comarcal de la Noguera», vull pregar al Consell de Redacció que faci publica la meva carta, per medi de LA PALANCA, ja que he cregut que no es pot passar més sense dir les coses pel seu nom, o del contrari perdrem totes aquelles poques que ens queden, i crec que si la nostra ciutat i comarca es queda amorfa no és perquè sí, ja que si sempre he collaborat en fer Artesa i la seva comarca gran, amb aquesta carta també crec que ho estic fent, amb el ben entès que el tema personal no té res ha veure amb la meva carta.

Fa anys que es va crear a la ciutat d'Artesa un museu i àdhuc el Patronat d'Antona per iniciativa del senyor Maluquer i crec que va ésser molt encertada tal idea, installat a l'Ajuntament Vell i passant a dependre del Club de Lectures. A la meva manera de veure no tan encertada com la primera ja que el seu president ha estat faltat de representativitat com es posarà en clar en el meu manifest.

Quan es va formar la primera Junta de Museus de la Generalitat de Catalunya vàrem assistir a una reunio als Estudis Ilerdenes de Lleida per tal de posar-nos al corrent de tot allo que en aquells temps s'estava organitzant i ben pocs de les comarques de Ponent hi assistiren. Com a representants del nostre museu vaig anar hi amb Jaume Farrando per facilitar les dades que allí ens demanaven. Allí hi vàrem inscriure el nostre «Museu Comarcal de la Noguera» i no ens van posar cap objeccio, sino agrair la nostra assistència i collaboració que en aquells moments era molt important.

A l'aparèixer la primera publicació l'any 1976 del Museu Comarcal de la Noguera i Patronat d'Antona conjuntament, per tal de rellancar la importància del que s'anava a fer perquè fos ben entenedor per part del public que hi collaboraren d'una manera extraordinària. Llavors es produïren les primeres pressions de fora al comprovar que el museu estava en la comarca i no en la capital i la contesta per part de la junta i el seu president va ser que mentre no ens el prengués la Generalitat de Catalunya, el museu continuaria a Artesa.

L'any 1979 es produí el primer Ajuntament democràtic i la cosa es va tornar a remoure al ser elegit el senyor Vicens Roca com a batlle de la nostra ciutat. Amb el senyor Maluquer, home que ha treballat molt pels temes arqueològics de la nostra ciutat i comarca, ambdós van plantejar el tema d'abandonar el nom de «comarcal». Aquesta iniciativa la considero negativa per part dels dos, si tenim en compte que els materials més importants anirien allà on anés el museu, a part de perdre categoria i les despeses com a comarcal.

Més endavant es va donar la primera anomalia, interposant el nom d'arxiu al de comarcal i no Museu Comarcal Arxiu de la Noguera com crec que hauria d'haver estat. A l'haver-hi una reunió programada a Tàrrega, el senyor Vicens Roca m'invita per assistir a la mateixa, i la sorpresa va ser impressionant al ser-me proposat l'abandó voluntari del nom de Comarcal, i la segona qüestió per part del públic assistent, se'ns atacà de la illegalitat del nostre museu, i al voler sortir a la defensa de tan nefasta infàmia, el nostre batlle no prengué la paraula per defensar tan important tema i no deixà tampoc que jo ho fes, i d'aquesta manera vaig veure i constatar que el màxim representant de la nostra ciutat i comarca representés el que representés no era mereixedor del càrrec que ocupava...

Després d'aquest dia moltes batalles s'han lliurat i moltes les coses que s'han perdut, però crec que val la pena intentar salvar aquesta ja que encara hi som a temps. La gota d'aigua que va fer sobreixir el vas va ser l'exposició d'artesania del pavelló de la Fira de Mostres d'enguany a Barcelona. Aquí ja no es posen les coses a mitjes, sinó que es completa la nefasta jugada del nostre alcalde. L'anomena «Museu Arxiu Municipal» i no «Museu comarcal de la Noguera» com està reconegut en la realitat pel més alt organisme de Catalunya. D'aquesta manera es maten les coses d'Artesa i de la seva comarca.

A la passada reunió del Club de Lectures i Museu es feren evidents tal anomalies i la resposta del senyor Vicens Roca va ser aixecar-se i anar-se'n sense donar explicacions com és normal en ell. Si no dialoguem per estudiar les coses entre tots, ans al contrari, les fem a costa de la majoria, pobre país.

Qui et dirigeix Artesa? Trista de tu!

Joan Clúa i Caubet

SOBRE EL REPETIDOR DE TELEVISIO

MARGINACIO O INOPERANCIA

Vaig es tar en un ple de l'Ajuntament en el que es va parlar del repetidor de televisió, la forma de pagament i la seva installació. El regidor que imagino estava encarregat d'aquesta tasca va dir (si no ho vaig entendre malament) que la Diputació en pagava la meitat i el demés ho havia de pagar el poble; ara bé, per casualitat he pogut veure una fotocopia del «Real Decreto» que amb data 13 de novembre, a l'article primer diu:

«El plan de reemisores de televisión y de frecuencia modulada tendrá por objeto la instalación de los mismos, junto con las instalaciones que sean necesarias para la recepción de programas en el medio rural».

I llavors l'article cinquè del mateix decret diu així: *«Las inversiones necesarias para la realización del plan de dotación de reemisores se financiará en un cincuenta por ciento por las respectivas Diputaciones y el otro cincuenta por ciento por el* Ente Público Radio Televisión Española».

Després de llegir aquest Decret, jo pregunto i com a contribuent demano resposta allí on correspongui:

Primer. Es varen fer els passos necessaris i al seguida després de sortir el Decret), aportant on correspongués els justificants pertinents, ja que com tothom sap aquí a Artesa no es veu de cap manera la televisió i a la comarca no cal dir-ho, perquè encara avui hi ha punts que no es veu?

Segon. Si es varen fer a temps els passos i la contesta va ésser negativa, es va recorrer tots els llocs necessaris, tocant totes les bases, ja que, segons el Decret, tenim dret a les condicions abans esmentades? Ja que no pot ésser més clar donés al començar el mateix diu, entre altres coses:

«La conveniencia de instalar reemisores de televisión que permitan la recepción correcta de los programas de radio y televisión, por la población que habita las zonas rurales hace precisa un plan de ámbito nacional».

I per... Podria ésser que TVE després dels estudis pertinents indiqués una ubicació diferent de l'actual de les installacions i això no fos acceptat pel nostre Ajuntament, per allo de què treguin el repetidor de casa?

I ja acabant es podria arribar a pensar que el nostre Ajuntament, va creure que si tenim el repetidor prop de casa, es més nostre i en aquest cas es ben dit, perquè pràcticament l'haurem pagat de la nostra butxaca.

SOCIETAT DE PESCADORS ESPORTIUS ARTESA DE SEGRE

PESCA: Premi al millor concursant

El dia vint de juny va tenir lloc un concurs provincial de pesca, a l'acotat que administra la Societat de Pescadors de La Seu d'Urgell, a la comarca de l'Urgellet.

Una acurada organització i el bon temps varen fer possible que dos pescadors de cada societat, a les set del matí, comencessin a competir per demostrar on viuen les millors canyes de la provincia en l'especialitat de cullereta i mosquit.

De la Societat d'Artesa de Segre hi concursaven en Francesc Guardia i Brescó, i en Josep Gilabert i Escolà. Entre els guardes jurats de la competició també hi havia dos delegats de la Societat de Pescadors d'Artesa: en Eusebi Guimet i Berengueres i en Antoni Fernández i Aznar Aquest concurs era puntuable pel Campionat Nacional de «León» (agost 1982) i pel proper Campional Provincial.

A les set del matí, els 28 pescadors concursants, acompanyats per un guarda, tiraven el primer cop de canya del dia. El matí era clar, fresc i acompanyat per l'escumós borbolleig de l'aigua brava del Segre en el seu pas per Adrall

Els pescador distribuits a 400 m. de distància anaven explorant tots els racons amb infatigable constància, amb ritme precís. Varen ésser cinc hores de tensar fil. Al compàs del zim.. clicl el pes de la cistella era cada vegada més feixuc.

A dos quarts d'una tots els concursants es despenjaven les cistelles i pesaven les truites davant del jurat

El president de la taula dóna el resultat: Atenció! La primera canya de la província és un pescador de Sort. Premi al nombre de truites: 16 peces i premi per pes: 3 215 grs.

La segona canya de la província: en Francesc Guardia i Brescó de la Societat de Pescadors d'Artesa de Segre Premi a la truita més grossa: 695 grs i premi per pes: 3 115 grs . Dos magnífics trofeus van ésser entregats al nostre concursant

Aquest dia La Seu d'Urgell va ésser, per unes hores, a l'ombra del passeig i a la taula de l'Hotel Andria, l'escenari per on es va moure un acreditat pescador de casa nostra i que des d'ara és la segona canya de la província.

J. Besolí

Concurs de Pesca organitzat per la Societat de Pescadors d'Artesa de Segre

PRIMER DIUMENGE D'AGOST

Inscripcions: Plaça Espanya, 1 - Artesa de Segre - Telèfon 40 03 08

Tram d'aigües comprés del Pont d'Alentorn al toll del Mas d'en Olives

UNIO ESCACS D'ARTESA DE SEGRE

SOTCAMPIONAT D'ESCACS

El passat més de maig es va celebrar el «III Trofeu Ciutat de Lleida», competició anyal que aplega a la capital els millors equips de la província Es una competició per equips que juguen tots contra tots a una sola partida, pel que la classificació final queda establerta en un sol matí.

Encara que els d'Artesa sempre hi haviem fet bons papers, aquest any juntament amb l'equip d'Agramunt ens hem superat i amb el segon lloc no s'ens podia demanar res més La classificació va ser la següenta:

Geva Les Escaldes . . .	7 5
Artesa - Agramunt . . .	. 6
Balaguer - Andorra - La Seu .	. 6
Lleida	. 5
Vilanova de Bellpuig . .	5
Torà	. 3'5
Bellpuig - Torrefarrera .	. 3'5
Lleida «B» - Anglesola . .	3
Barbens - Juneda . . .	. 3
Mollerussa . . .	. 2'5

Cal destacar la bona forma de l'equip de Les Escaldes, actual i destacat Campió Provincial, mentres que equips com el Lleida, Vilanova i Torà, han rendit per davall de les seves possibilitats.

FUTBOL

C. E. ARTESA DE SEGRE

Partit de Cloenda de Temporada 81-82

El dissabte dia 12 de juny se celebrà en el Camp Municipal d'Esports, una serie de partits com a cloenda de temporada, on es remercià a tots els components de les plantilles del Club, la seva dedicació en el decurs de la mateixa.

Varen jugar en primer lloc dos equips infantils d'Artesa, partit que acabaria amb el resultat d'empat a dos gols.

A continuació varen jugar els juvenils de l'Artesa enfront dels del C.E. Tornabous; el resultat va esser de dos a zero favorable als locals.

En l'encontre més important de primers equips, també s'enfrontaria el C.E. Artesa de Segre al C.E. Tornabous i el marcador assenyalà al final del matx, el resultat d'u a zero, també a favor dels d'Artesa.

Finalment i en partit de veterans, varen jugar els d'Artesa enfront dels del Cafè Espanya de Tàrrega i el resultat va esser d'u a dos.

Després hi va haber-hi un sopar de germanor que va estar força lluït, per la quantitat d'afeccionats, així com per la convivència entre els jugadors i familiars amb els socis i simpatitzants del C.E. Artesa de Segre.

Volem fer constar l'agraïment del C.E. Artesa de Segre al C.E. Tornabous per la col·laboració en aquest acte.

ASSEMBLEA ANUAL EXTRAORDINARIA:

En el local del Cor de La Dàlia Blanca es desenvolupà l'Assemblea Ordinaria Anual del C.E. Artesa de Segre, amb el següent Ordre del dia:

–En primer lloc el President de l'entitat, Sr. Joan Macià, va fer un resum esportiu de la temporada proppassada. Com deiem en l'últim número de LA PALANCA ha estat extraordinaria i com que varem fer un estudi de la mateixa, no volem allargar-nos en aquest comentari.

A continuació es passaria a fer un detall dels comptes, per part del senyor Miquel Ortiz; aquest és l'esbós del mateix:

INGRESSOS:

Taquilles	1.148.222
Venda números cistelles	432.550
Socis (carnets, aportacions, etc.)	2.259.650
Varis (rifes, partits, etc.)	1.027.254
TOTAL	4.867.676

DESPESES:

Arbitres	292.995
Personal	5.400
Cistelles	65.000
Desplaçaments	537.015
Varis: (rentar roba, imp., etc.)	266.909
Material	131.545
Federació	36.500
Jugadors	3.426.000
TOTAL	4.761.364

Per tant el superàvit de la darrera temporada es de 106.312 pessetes. Ara bé com el dèfit de l'interior campanya era de 249.508 pessetes, el que resta per pagar actualment es 143.196 pessetes.

Els punts tercer i quart de situació de jugadors i pressupuost per la temporada 82-83, encara que es va donar explicacions als socis d'algun jugadors en concret, no es va poder dir en definitiva si d'altres jugadors continuarien en el Club, la qual cosa afectaria directament en el pressupost, per quin motiu es decidiria fer un altra reunió amb aquests dos punts.

-Finalment en el punt de renovació de part de la Junta alguns membres presentaren la dimissió irrevocable. No sabem a hores d'ara la composició definitiva de la mateixa, perquè es tractarà en la propera reunió, però si volem esmentar les baixes de dos components que, des de molts anys, han estat qualificats membres de la Junta del Club Esportiu Artesa de Segre. En Francesc Vilalta, President molts anys i en Josep Maria Castellana i Vidal que ha fet una tasca prou important a Barcelona, pel Club; als dos el nostre reconeixement, així com als altres senyors que d'una o altra manera han col·laborat.

MUNDIALET

Selecció de LA NOGUERA-SEGARRA 0 - SEVILLA 3

El proppassat dia 28 es disputà en el Camp Municipal d'Esports de la nostra ciutat el partit corresponent al Mundialet, en la zona A.

A les ordres del senyor Nuevo, els equips formaren amb les següents alineacions inicials:

Selecció Noguera - Segarra: Trilla a la porteria; Ros, Roldan, Granell i Martínez a la defensa; Jou, Valero, Gene i Bernat en el mig camp; i López i Carli a la davantera.

– Sevilla: Luque a la porteria; Castro, Babi, Francisco i Gil a la defensa; Santacana, Leiva i Sanchez en el mig camp; i Juanito, Cruz i Quinichi a la davantera.

De sortida la Selecció de les comarques presentà un plantejament defensiu, amb quatre defenses, quatre mig campistes i dos davanters, per tal d'aguantar en la parcel·la central, les penetracions de l'equip andalús. I en part ho aconseguiria, doncs el joc fou altern, amb més domini del Sevilla, però ben controlats pels comarcals. Malgrat tot el perill va rondar més la porteria d'en Trilla que hagué de parar un gran tret del davanter sevillista Cruz. Aquest jugador fou, precisament, el qui aconseguí el primer gol, als 3 minuts en un centre des de l'esquerra de Gil i que el davanter pararia amb el pit i xuta al fons de la xarxa. Als 28 minuts l'oportunitat va esser de la selecció després d'una falta a l'el caire de l'àrea que Bernat [illegible] fort i ras però el porter Luque des[illegible]

A la [illegible] amb el resultat [illegible] zero. l'entrenador de la Selecció senyor Gene intentaria jugar amb més davanters i per això Domenech substitui a Gene de sortida; posteriorment, als 47 minuts, Codina substitui a Jou i als 50 Montanes, un altre extrem, a Granell, un defensa. Però l'intent es quedà amb això i ben aviat, en el primer minut, un centre de Santacana el rematà Cruz de cap fent pujar el dos a zero al marcador. Als 10 minuts, en una falta prop de l'àrea que treuria Cruz, la pilota aniria al travesser i el rebuig l'entraria al fons de la porteria Quinichi, establint el resultat definitiu de tres a zero. A rel d'aquest gol semblà que la Selecció podria aconseguir el gol de l'honor, perquè varen dominar, més per coratge i espolejats pel nombrós públic que per joc, però la defensa sevillista controlaria tota possibilitat de gol. Durant la segona part, el Sevilla, va fer aquests canvis: als 12 minutos Orta substitui Quinichi, als 15 Fernando a Sanchez, als 25 Tejero a Francisco i als 28 Trujillo a Gil.

Malgrat la diferencia de joc, així com de tècnica i preparació física, la Selecció va agradar força i va plantar cara al prestigiós rival.

Amb aquest partit va venir a casa nostra el Mundialet, una feliç idea de promoció del futbol base i que necessita d'una certa continuïtat perquè esdevingui una esplendorosa realitat. El Mundialet ha de servir per a sensibilitzar a tothom, amb la finalitat de millorar el nivell físic i tècnic dels nois de les nostres comarques. Si no ho aconseguim, haurem perdut [illegible] [illegible]

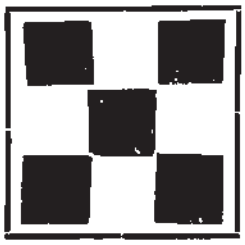

GALLINA BLANCA PURINA

DISTRIBUIDOR:

M.ª JOANA GALCERAN

Ctra de Ponts, 2

ARTESA DE SEGRE

El nou Distribuidor per Artesa i Comarca, els hi ofereix els seus serveis, i els hi recorda que al seu establiment hi trobaran:

— Pinsos per a tota mena d'animals.
— Medicaments de veterinària.
— Gabies per a gallines i conills.
— Gallines ponedores.
— Animals de selecció (porcs i conills) i tot el relacionat amb el món ramader.

VIAJES MARSANS

VIAJE A LA MARAVILLOSA

ITALIA

10 DIAS DE VIAJE DEL 4 AL 13 DE SEPTIEMBRE

Se podrán visitar entre otras estas ciudades
PERPIGNAN - NARBONE - BEZIERS - MONPELIER - NIMES - ORANGE - MONTELIMAR - VALANCE - ROMANS GRENOBLE en FRANCIA. TORINO - MILAN - BRESCIA - VERONA - VECENZA - PADOVA y VENECIA ciudad maravillosa, única por sus puentes, canales, palacios y góndolas

FERRARA - BOLOGNA - FLORENCIA ciudad de los MEDICIS - ROMA la ciudad eterna donde se podrán efectuar excursiones facultativas a escoger - PISA - GENOVA y por la autopista de la RIVIERA a MONPELIER para regresar a ESPAÑA por LA JUNQUERA y fin del viaje. **Este gran viaje se ofrece a un precio especial**

Solicite información a:
JUAN SERENTILL BRESCO
«LLANES IRENE»

Ctra. Agramunt, 74 - Teléfono 40 02 17
Bisbe Bernaus, 29 - Teléfono 40 01 09
ARTESA DE SEGRE